

מסורת הש"ס

(א) [תוס' פ"ו ע"י תוס']
לעיל יד: ד"ה ג' יוסף
[תוס' ב"מ פ. ד"ה ג' רבא
וה"פ: כ"ב יד: ד"ה ג'
תוס' (ג) נדבית ט.
עירובין יע. מגילה כ"ג.
(ד) [מגילה ו' (ד) נדבית
ט. (ה) [תוס' פ"ד משנה
(ו) [כ"ב יד: (ח) [ג'ל לפי
ד"ה עשרים (ט) [תוס'
תוס' טעם ג' ד"ה נדבית]

תורה אור השלם

1. שרדך אגן הסוד אל
יחסי המון בענין ערמות
חטים סוגה בשושנים
שיר השירים יג
2. כפלה הרמון רקתך
מבעד לצמחך
שיר השירים יג
3. וינשקו לו ויחב את
ריח בגדיו ויברכוהו
ויאמר ראה ריח בני
ברוך שהיה אשר ברכו
בראשית כו כו
4. ויאמר צדקים אלי מן
דמי אחיך צדקים אלי מן
האנשים: בראשית י

לענין רש"י

פליטת
לחיות.

בוסף רש"י

היו זנב לאריות. טוץ נץ
שהיה זנב לאריות לאשים
טובים. מהותן רשע וסר
לחיות. ואבות פ"ד תפ"ו.
דמו רשע וזעזועו. אף
כשלהם מקיים דמי אחיך
מתן (שאלה) מקיים נפש
אחת מיראה) מעלה עלך
חיי ומי וישיחו, שמה
טובה מרובה ממדת
פורענות ויב"ר יא"ו.

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

לז.

עין משפט
גד מצוה

סד א מ"י פ"ה מל'
סנהדרין הלכה (ו)
(ו) [תוס' פ"ה יד:
ב"ב ב מ"י שם הל"ט:
ב"ב ג מ"י שם פ"ג הל"ט:
ד (מ"י) פ"ה מל' אסורי
כ"ה הל' א טע"ע אה"פ
מ"י כ"ב טע"פ א י"ד פ'
קל"ה טע"פ א:
ב"ב ב מ"י שם פ"ה מל'
סנהדרין הל"ט:

רבינו חננאל

א"ל הוהא מינא לרב
כהנא אמריתו נדה שדי
לנברה דילה ליתחדי
בהדה אפשר אש בעוורת
ואינה מהבהבת א"ל
ההוהא מיעדיה
שאפילו סוגה בשושנים
אין אנו פורצים פריצה.
כשלה הרמון רקתך אפילו
ריקנין שבישראל מלאין
מצות כרמין: חננו בריית
דהוה מקרב להו ר' זירא
דהוה מקרב להו ר' זירא
כי הויב דניהדרו בתובתא
והוי קפדי רבנן כד נח
נפשיה דר' זירא אמרו
על דהאינא הוה ר' זירא
בני עלן רחמי השתא
מאן בעי עלן רחמי הרהר
בלביתו ודרי בתובתא:
ש"ס שורות של חלמדי
חכמים כ"ו. אמר אבי
ש"ס כולתו ניידי וליפס
להו עד האידנא הוהא
יחבי ברישא והשת
פוחתיה לי בספא אמרין
ליה היו זנב לאריות
לא ראש לשועלים:
מתני' כיצד מאיימין:
על עדי נפשות וכו':

התורה העידה עלינו סוגה בשושנים. לענין דס נדות נדרש
כשאלמדת דס כשעונה אדומה ראיתי מיד פורש וא"ת
והא יחוד דאורייתא הוא כדדרשין (לעיל דף כ"א): ממי יסיקן אחיך בן
קבלה למישרי מלי דמתיב בלוריתא
ו"ל דלא אסרה מורה אלף כעין
אמו דלא עבדא דמשמריא אלף נדה
סופה ליתרהו וימיה היכא דלא בעל
אפילו נדה אסורה להמיתא כדאמרי
כפ"ק דכתובות (דף ק"ז) לא בעל הוא
יש בן האנשים ואשמו ישינה בן
הנשים וא"ת והא אמרי' כפ"ק דשנת
(דף י"ב) מקיש אשמו נדה לאשם רעבו
מה אשם רעבו הוא כנגדו והיא כנגדה
אסור כ"ו ופ"י שם אשמו ישינה בן
דאשם איש אף אשמו נדה והכא אמר
סוגה בשושנים ו"ל דהוא כנגדו והיא
כנגדה אסורה כדאשם איש אפי' כלא
יחוד משום אקרויז דעתה משום יחוד
ומתחמין א"ל מזה ויש מימיה מ"ש
דיחוד דנדה שריא מקוניה בשושנים
והוא כנגדו והיא כנגדה אסרה
מקיש דאשם איש אפיוף אגף ו"ל
דמסתבר טפי לאסור הוא כנגדו והיא
כנגדה לפי שמקריבין יחד ונהנין זה
מזה כדפרישית: וי"ר את ריה
בגדיו. לשון ריה שייך נדס נדות
כדאמרינן בס"פ כל הדי (נדה דף כ'):
היא איתמא דלחיא דמא קמיה דר"א
ארמיה אמר ה"ל דס חמור הוא:
ש"ס

התורה העידה עלינו סוגה
בשושנים שאפילו כסוגה בשושנים לא יפרצו בהן פריצות ר"ש לקיש
אמר מהכא: כפלה הרמון רקתך אפילו ריקנין שכן מלאין כקיש
כרמון ר' זירא אמר מהכא וי"ר את ריה בגדיו אל תיקרי בגדיו אלא
בוגדיו הנהו ברייתו דהוה בשיבכותיה דר' זירא דהוה מקרב להו כי היכי
דניהדרו להו בתובתא והוה קפדי רבנן כי נח נפשיה דר' זירא אמרי עד
האינא הוה חריבא קמין שקיה דהוה בעי עלן רחמי השתא מאן בעי עלן
רחמי הרהרו בלבייהו ועבדו תשובה: שלש שורות כ"ו: אמר אבי ש"מ כי
נייד כולתו ניידי ולימא להו עד האינא הוה יתיבנא ברישא השתא מותביתו
לי בדנבי אמר אבי דאמרי ליה הכי ה"ו זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים:
מתני' כיצד מאיימין את העדים העל עידי נפשות היו מבניסין אותן ומאיימין
עליהן שמא תאמרו מאומד ומשמועה עד מפי עד ומפי אדם נאמן שמא אי
אתם יודעין שסופנו לבדוק אתכם בדרישה ובחקירה הוה יודעין שלא כריני
ממונות דיני נפשות דיני ממונות אדם נותן ממון ומתכפר לו דיני נפשות דמו
ורם וזרעותיו תלוין בו עד סוף העולם ישכן מצינו בקין שהרג את אחיו שנאמר
ידמי אחיך צועקים אינו אומר דם אחיך אלא דמי אחיך דמו ורם וזרעותיו דבר
אחר דמי אחיך שהיה דמו מושלך על העצים ועל האבנים לפיכך נברא אדם
יחיד ללמדך שכל המאבד נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו איבד
עולם מלא וכל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים
עולם מלא ומפני שלום הבריות שלא יאמר אדם לחבירו אבא גדול מאבך
ושלא יהו המינים אומרים הרבה רשויות בשמים ולהגיד גדולתו של הקב"ה
שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד כולן דומין זה לזה ומלך מלכי
המלכים הקב"ה טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה
לחבירו לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם ושמא תאמרו

מה
מאומד. **מתני'** מאיימין. שלח יעידו עדות שקר: **מאומד**. בגמ' (ע"פ מ"פ): דיני ממונות. אם העיד
שקר נותן ממון לזה שנשפך על ידו ומחזירו לו ומתכפר: **לפיכך נברא אדם יחיד**. כל זה אומר להם לפיכך נברא אדם יחיד להראותם שמהאדם א'
נברא מלואו של עולם: **הרבה רשויות בשמים**. וכל א' ברא את שני: ולהגיד גדולתו. ועוד לכך נברא יחיד להראות לדורות הבאים גדולתו של הקב"ה
שבתום הראשון כל הדורות נטבעות שלא היה מחלה אלף חותם א': **חופס**. היינו אותו כדור שהזירה מקוקה זו: **טובע כמה מטבעות כחופס א'**. כל
המטבעות שאדם טובע ע"י כדור אחד כולן דומין: **כשכילי נברא העולם**. כל' חסוב אי כעולם מלא לא אטרד א"ע מן העול' בעצמ' אחת וימשוך ממנה:
מה

